

K İ T A P

— «Okumak, geçen asırların en namuslu adamlarıyla yapılan bir hasbıhaldir.»—

Descartes

— Muhterem Ustadım Kemal Süleyman

VANER'e hürmetlerimle... —

Bahri ULAŞ

Canik Dağlarının zümrüt eteklerinde sahil boyunca uzanan «Kardenizin İncisi», 19 Mayıs Diyarı SAMSUN'un Kirazlık köyünün kahvehanesi önünde muhtar, imam, Durmuş Ağa ve Sığırtmaç Hasan oturuyorduk; dereden - tepeden lâflanırken elinde meydan sazı olduğu halde pala bıyıklı ve arslan yapılı bir Aşık çıkageldi. Selâm verip oturdu; elini şakağına dayayıp muhabbetimize dikkat kesildi. Bir müddet sonra bu civanmert Canik delikanlısına kucağındaki sazı gösterek:

— Bu nedir Aşık?

diye sordum; başını kaldırıp beni iyice süzmesini müteakip :

— Bey, bu benim sevgülümdür.

diye cevap verdi. Bu def'a sualimi tazeledim :

— Aşık, benim sevgilim nedir bil bakalım?

— Efendi KİTAP.

— Ceddine rahmet, bunu nasıl bildin Aşık?

— Ceplerin, heyben dolu, nasıl bilemeyim; birazcık KİTAP'ta gonuş paşam...

diyerek, usul usul sazının tellerine dokunmağa koyuldu; ben söyledim o çaldı :

Bağrı yanık Halk Şairlerinin sazı, âdem oğlunun alnındaki ilâî kazı, üstad elinde elif elif yazıdır kitap...

Anasından kalem — kâğıtla nikâhli olarak doğmuşun ahtı, alkı

lar toplayıp parasız kalmış erbab-ı kalemin kara bahtı, mazi ve istikbal saraylarının tahtıdır kitap ...

İhtiyar tarihin tekmil seyrinde bekanın fenaya selâmi, külfet mebdel ile nimet hitamının kelâmıdır kitap...

Bir başka gün, «Herkes gibi gıyınmiyen, herkes gibi konuşmayan» bir insanla karşılaştım. «Şiirlerimden bazıları kederlerimin hıçkırıklarıdır» ve «En iyi şiirlerim, yazamadıklarımıdır» diyordu. Demek ki, bu dolgun ve olgun adam şairdi. Bir hayli konuştuktan sonra :

— «Harabat ehline hor bakma şakir;
Viraneler içinde definler vardır.»
mısralarına eklediği şu cümlelerle sözünü kesti :

«— Ey delikanlı!.. Seninle biz, aynı bıçağın demirindeniz. Ben, sayfaları açılmamış ve okunmamış bir kitabım; Çevir şu asırdıdelik soluk yaprakları, satır satır okuyuver... neler bulabileceksin bakalım?

Ben, bu muazzam adamın karşısında ezile büzüle gevelemeğe başladım:

Kapkaranlık dünyaların mahı, kazanılmış servetlerin şahıdır kitap... tap...

Gönüllerin ideal çocuğu, şairlerin nazar boncuğudur kitap...

Varlığında en kıymetli iki gözüm, dile getiremediğim en güzel sözümdür kitap...

Yine bir başka gün, Yedeksubay olarak Sakarya boylarında vatan nöbeti tutuyordum. Duatepe'ye karşı, uzaklardaki kan rengi ay — yıldızlı şanlı bayrağımın dalga dalga hali, maziyi ve GAZI'yi söylüyordu. Anadolu bozkırını kaplıyan taşlık sahanın ortasından yüselen malûm tarihi tepenin sathına yayılmış ve otuz iki senedenberi darma-daginik vaziyetini muhafaza eden Sakarya şehitlerimizin kemiklerini on dakikalık istirahatleri esnasında bataryamın yağız Mehmetleri benden emir beklemeksizin bir araya topladılar; evet, «Fıtrat değişir sanma, bu kan yine o kandır.»

Talim sonu, güneş bataryamın toplarının namlularına günün son veda buselerini kondururken kışlaya dönmek üzere kır atımın üstüne atladığımda ,Assubay Başçavuşum Burhan'ın keskin düdüğü ve sert kumandası tunçlaşan ufukları çınlatıyordu :

— Üçüncü batarya! Top başına! Dikkat! Sağa bak!... Üçüncü batarya tam mevcutla akşam görüşünüze hazırdır kumandanım...

— Üçüncü batarya merhaba!

— Sağ ol!...

Silah arkadaşlarımın sükûti, fakat haşmetli duruşlarının yarattığı şaha kalkışından cuşu huruşa gelmiş vaziyette — şimdi kendilerine şaha kalkışından cuşu huruşa gelmiş vaziyette — şimdi kendilerine hasret kaldığım — bataryamın mürettebatına Milli Kurtuluş kitabımızın şanlı sayfalarını açmış ezberden okuyorum :

Yüce dağların başı, vatan mabedinin taşı, devirlerin yaşıdır kitap

Şu yığın yığın kemikten mazi, «Ordular, ilk hedefiniz Akdenizdir! İleril!...» emrini veren bu Duatepe'deki GAZI'dır kitap...

Vatan uğrunda dökülen kan, istiklâl ve namus yolunda verilen can, zaferle elde olunan şandır kitap...